

ДИРЕКТИВА 95/18/ЕО НА СЪВЕТА

от 19 юни 1995 година

относно лицензиране на железопътните предприятия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

в съответствие с процедурата, предена в член 189в от Договора ³,

като има предвид, че единния пазар представлява територия без вътрешни граници, в рамките на която е осигурено свободно движение на хора, стоки, услуги и капитали;

като има предвид, че принципът за свобода при предлагане на услуги следва да се прилага и за сектора на железопътния транспорт, като се отчитат неговите специфични характеристики;

като има предвид, че Директива 91/440/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно развитието на железопътната мрежа на Общността ⁴ предвижда предоставяне на права за достъп до международната железопътна транспортна мрежа за железопътни компании и за техни международни групировки;

като има предвид, че с оглед осигуряване прилагането на правото на достъп до железопътната инфраструктура на равнопоставена и недискриминационна основа, е належащо въвеждането на лицензиране на железопътните компании осигуряващи услугите посочени по реда на член 10 на Директива 91/440/ЕИО

като има предвид, че е подходящо да се запази обхвата на правно действие на Директива 91/440/ЕИО, включително и направените в нея изключения за регионални, градски и крайградски услуги, и доколкото следва да се посочи, че транспортните дейности под формата на чартърни услуги през тунела под Ламанш са също така изключени от обхвата на тази директива;

---

¹ ОВ С 24, 28.1.1994 г., стр. 2 и ОВ С 225, 13.8.1994 г., стр. 9.

² Становище, прието на 14.9.1994 г. (ОВ № С 398, 31. 12. 1994 г. ., стр. 56).

³ Становище на Европейския парламент от 31. 10. 1994 г. (ОВ С 205, 13. 12. 1994 ., стр. 11.) и Решение на Европейския парламент от 14. 3. 1995 г. (ОВ 89, 10.4. 1995 г., стр. 30).

⁴ ОВ L 237, 24. 8. 1991, стр. 25.

като има предвид, че, издаден от държава-членка лиценз следва съобразно да бъде признат като валиден в останалите части на Общността;

като има предвид, че условията поставени в Общността за достъп до, или за транзитно преминаване през железопътната инфраструктура предстоят да бъдат допълнително регулирани в рамките на правото на Общността;

като има предвид, че отчитайки принципа на субсидиарността, както и с оглед осигуряване на съответното единство и прозрачност, е подходящо Общността да определи само и единствено най-общите принципи относно въпросната система за лицензиране, като остави на държавите членки цялата отговорност по издаването и администрирането на тези лицензи;

като има предвид, че с оглед осигуряването на стабилни и адекватни услуги е необходимо да се даде възможност на железопътните компании да отговарят по всяко едно време на определени изисквания, свързани с добрата репутация, финансовата им сигурност и професионална компетентност;

като има предвид, че с оглед защитата на клиенти и засегнати трети страни е важно да се осигури достатъчно застраховане на железопътните компании, или съответно равностойни споразумения с оглед рискове по задълженията им;

като има предвид, че в настоящия контекст следва да се обърне достатъчно внимание на въпросите свързани с отмяната и отказа на лицензи, както и отпускането на временни такива;

като има предвид, че по правило всяка железопътна компания следва задължително да спазва както местния си, така и този на Общността правилник по предоставяне на железопътни услуги, като ги прилага принципно без да дискриминира когото и да е, и доколкото последните правилници са предназначени да осигурят извършването на дейностите им в пълна сигурност по определените мрежови участъци;

като има предвид, че за да се осигури ефективното функциониране на международната железопътна мрежа е належащо железопътните компании да спазват споразуменията в тази област;

като има предвид, че в крайна сметка, процедурите по отпускане, поддържане и допълнения и изменения на действащите лицензи за железопътните компании следва по правило да отразяват общия стремеж за прозрачност и не-дискриминиране,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I

Предмет и обхват

Член 1

Настоящата директива определя критериите, прилагани при издаване, подновяване или допълване на лицензи от държава-членка, предназначени за железопътните компании, които са, или предстои, или следва, да се установят в Общността, когато предоставят услуги посочени по реда на член 10 от Директива 91/440/ЕИО и при условията по реда на настоящия член.

2. Железопътни компании, чиито дейности се ограничават до управлението и функционирането на градски, крайградски или регионални услуги, не се включват в обхвата на настоящата директива.

Железопътните компании и международни групировки от такива, чиято дейност се ограничава до предоставяне на чартърни услуги при превоз на сухопътни превозни средства през тунела под Ламанш, също се изключват от обхвата на настоящата директива.

3. Издаден лиценз е валиден на цялата територия на Общността.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

а) “железопътна компания” е всяка частна или публична компания, чиято основна стопанска дейност е да предоставя железопътни транспортни услуги за стоки и/или пътници, при изискване въпросната компания да осигурява задължително теглене на превозните си елементи;

б) “лиценз” е издадено от държава-членка разрешително за компания, чрез което се признава статута ѝ на железопътна компания. Въпросното разрешително може да се ограничи и до предоставяне на определен вид услуги;

в) “лицензиращ орган” е органът натоварен за издаване на лицензи от страна на държава-членка.

г) - “градски и крайградски услуги” са транспортни услуги действащи за покриване на транспортни нужди на определен градски или агломерационен център, както и услуги между подобен център или агломерация и предградията ѝ;

- “регионални услуги” означават транспортни услуги управлявани по посрещане на нуждите по превози на определен регион.

Член 3

Всяка държава-членка определя ораните отговарящи за издаване на лицензи и за спазване на задълженията ѝ по реда на настоящата директива.

РАЗДЕЛ II

Лицензи

Член 4

1. Всяка железопътна компания има право да кандидатства за лиценз в държавата-членка, където е установена.
2. Държавите-членки не издават лиценз, като и не продължават валидността на издадени такива, когато не са спазени изискванията на настоящата директива.
3. Железопътна компания, която отговаря на изискванията по реда на настоящата директива има право да получи лиценз.
4. Нито една железопътна компания няма право да предоставя железопътни транспортни услуги по реда на настоящата директива, освен когато е получила съответния лиценз за предоставяне на съответните услуги.

Независимо от самия лиценз, притежаването му, не дава право на титуляра му на достъп до железопътната инфраструктура.

Член 5

1. Преди начало на дейността си, всяка железопътна компания е длъжна да може да докаже на лицензиращите органи на въпросната държава-членка, че по всяко време е способна да отговори и изпълни изискванията свързани с добрата репутация, финансова стабилност, професионална компетентност, както и да покрие изискванията на застраховките по “гражданска отговорност” по реда на членове 6 до 9.
2. Всеки един от кандидатите е длъжен да предостави цялата необходима информация по смисъла на параграф 1.

Член 6

Държавите-членки определят условията по реда на които се приема за спазено изискването за добра репутация, като задължително изискват кандидатстващата железопътна компания, или отговарящите за нея лица в управленческата ѝ структура:

- да не са/или са, някога осъждани за сериозни криминални деяния, включително и престъпления от търговски характер,

- да не са/или са, обявявани във фалит,
- да не са/или са, някога осъждани за сериозни престъпления по конкретното законодателство прилагано в транспортния сектор,
- да не са/или са осъждани във връзка със сериозни или постоянни неуспехи да изпълнят задълженията си свързани с изпълнения на разпоредбите на социалното или трудово законодателство, включително и задължения по реда на сигурността на труда и здравното законодателство.

Член 7

1. Свързаните с финансовата стабилност на кандидатите изисквания се изпълват, когато кандидатстващата железопътна компания демонстрира, че е била способна да спази всички свои действителни и потенциални задължения, установени по силата на реалистични предвиждания, за срок от дванадесет месеца.
2. По смисъла на параграф 1, всеки един от кандидатите посочва подробно данните по реда на раздел I на приложението.

Член 8

1. Изискванията свързани с професионална компетентност се приемат за изпълнени когато:
  - а) кандидатстващата железопътна компания, притежава, или предстои да се сдобие, с управляваща организация, притежаваща знанието и/или необходимия опит за упражняване на сигурен и стабилен контрол върху дейността, както и надзор на вида посочени в лиценза операции,
  - б) отговорният за сигурността ѝ персонал, и в частност машинистите, са напълно квалифицирани за извършваната от тях дейност, и
  - в) персоналет ѝ, вагоните ѝ и организацията ѝ като цяло могат да предоставят висока степен на сигурност за услугите, които предоставят.
2. По смисъла на параграф 1, всеки от кандидатите посочва като минимум данните по реда на раздел II на приложението.
3. Представят се писмени доказателства за съобразяване с изискванията за квалифицираност.

Член 9

Всяка железопътна компания задължително се застрахова адекватно, или пък сключва съответните еквивалентни споразумения, съобразно националното и международното

законодателство, за да покрие задълженията си в случай на катастрофи или най-общо - застрахователни събития, и в частност относно пътниците, багажа, товара, пощата и трети лица.

РАЗДЕЛ III

Валидност на лиценза

Член 10

1. Лицензът остава валиден докогато железопътната компания изпълнява задълженията по реда на настоящата директива. Лицензиращите органи могат да се разпоредят за редовно преразглеждане на условията и данните по лиценза на всеки пет години.
2. В самия лиценз могат да се впишат конкретни условия управляващи неговото премахване или отмяна.

Член 11

1. Когато са на лице основателни съмнения, че лицензирана железопътна компания не се съобразява с изискванията на настоящата директива, и в частност на нейния член 5, лицензиращият орган има право по всяко време да извърши съответната проверка за да се увери, че въпросната железопътна компания се съобразява с изискванията.

Когато лицензиращият орган се увери, че определена железопътна компания не изпълнява напълно изискванията по реда на настоящата директива, и в частност тези на нейния член 5, тя отменя, или оттегля лиценза си.

2. Когато лицензиращият орган на определена държава-членка се убеди в наличието на основателни причини относно прилагането на изискванията на настоящата директива от страна на железопътна компания, чийто лиценз е издаден от държава-членка, той известява незабавно въпросния орган.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 1, при отмяна или оттегляне на лиценз на основание несъобразяване с изискванията за финансова стабилност, лицензиращият орган има право да отпусне временен лиценз в зависимост от извършената реорганизация на железопътната компания и при условие, че тя не заплашва сигурността на клиентите ѝ. Издаденият временен лиценз не може да има валидност за повече от шест месеца след датата на издаването си.

4. Когато железопътна компания е преустановила дейността си за шест месеца, или не е започнала дейност шест месеца след отпускане на лиценза си, лицензиращият орган може да реши поставянето на лиценза под въпрос за допълнителното му одобряване или отмяна.

Когато започва първоначално дейността си, всяка железопътна компания има право да изисква определяне на по-дълъг срок, като се отчита специфичното естество на предоставяните от нея услуги.

5. При промяна засягаща правния статус на определена компания, и в частност при сливане или изкупуване, лицензиращият орган решава за повторното издаване на лиценза. Въпросната железопътна компания има право да продължи дейността си, освен ако лицензиращият орган не реши, че сигурността при превозите на пътници и товари е заплашена, като в такъв случай, основанията за издаване на решение се посочват в неговия текст.

6. Когато железопътна компания възнамерява значително да промени или разшири сферата на дейностите си, лицензът ѝ се представя пред лицензиращия орган за преразглеждане.

7. Лицензиращият орган не допуска запазване на лиценз на железопътна компания срещу която е започната процедура по банкрут или подобни правни действия, особено когато въпросният орган е убеден, че не съществуват действителни данни за задоволително финансово реструктуриране на потърпевшата компания в рамките на разумно предвидим срок.

8. Когато лицензиращ орган оттегля, отменя или допълва и изменя лиценз, въпросната държава-членка известява незабавно Комисията за предприетите мерки. От своя страна Комисията известява останалите държави-членки.

Член 12

В допълнение към изискванията на настоящата директива, всяка железопътна компания спазва изискванията на националното си законодателство, особено тези, които са съобразни с правото на Общността и се прилагат на не дискриминационна основа, и в частност:

- конкретните технически и операционни изисквания за осъществяване на железопътни услуги,
- прилаганите изисквания за сигурност свързани с личния състав, вагонния парк и вътрешната организация на компанията,
- разпоредбите относно здравеопазването, сигурността, социалните изисквания и правата на работници и потребители.

Член 13

Железопътните компании спазват сключените и действащи в областта на международното право споразумения за железопътни превози и транспорт от страна на държавите-членки, където осъществяват дейността си.

РАЗДЕЛ IV

Преходни разпоредби

Член 14

Железопътните компании предлагащи железопътни услуги разполагат с преходен срок от дванадесет месеца, след който изтича крайния срок за пренастройването им по реда на член 16 параграф 2 с оглед съобразяване и спазване на разпоредбите на настоящата Директива. Преходният срок не засяга нито една разпоредба, която може да навреди на сигурността на железопътните превози.

РАЗДЕЛ V

Заклучителни разпоредби

Член 15

1. Процедурата по издаване на лицензи се представя публично от страна на всяка държава-членка, като последната известява Комисията за мерките си.
2. При първа възможност лицензиращият орган взема решение по прилагане на процедурата, като то не може да се издава след изтичане на тримесечен срок след предоставяне на цялата документация, и в частност данните по реда на приложението, като се отчита цялата налична информация. Решението се изпраща до кандидатстващата за лиценз железопътна компания. При отказ се посочват мотивите за него.
3. Държавите-членки приемат съответните мерки по процедура за обжалване на решението на лицензиращия орган.

Член 16

1. Две години след началото на прилагане на настоящата директива, Комисията представя на Съвета отчет за резултатите от прилагането ѝ, като го придружава, при необходимост, с предложение за предприемане на мерки на равнище на Общността, в частност такива, свързани с разширяване на обхвата на директивата.
2. Държавите-членки приемат необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива преди в срок от две години след датата на нейното влизане в сила. Те незабавно уведомяват Комисията за това.
3. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 17

Настоящата директива влиза в сила на датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 18

Адресати на настоящата директива са държавите- членки.

Съставено в Люксембург 19 юни 1995 година.

За Съвета:

Председател

V.PONS

ПРИЛОЖЕНИЕ

I. Данни посочени по реда на член 7, параграф 2

1. Финансовата стабилност се проверява въз основа на годишните отчети на съответната компания, или в случай на невъзможност за представяне на годишния счетоводен отчет от страна на кандидатстваща компания, само от нейния годишен баланс. Подробни данни се предоставят в частност свързани със следните финансови аспекти:

а) налични средства, включително баланси по банкови сметки, наличие на резерви при изчерпване на разплащателните и текущи сметки и кредити;

б) налични финансови средства и активи в на ценни книжа;

в) оборотен капитал;

г) присъщи разходи, включително разходи по плащания за превозни средства, недвижима собственост, сгради, инсталации и вагонен парк;

д) такси върху активите на компанията.

2. В частност кандидатстваща компания се приема като нестабилна когато дължи значими суми по просрочени плащания на данъци или такси по обществени осигуровки, в резултат на дейността на компанията.

3. Лицензиращият орган има право да изисква в частност представяне на ревизорен акт и отчет, както и съответни документи от банка, спестовна банка, счетоводител или ревизор. Тези документи задължително следва да съдържат информация относно посочените в точка 1 данни.

II. Данни по реда на член 8, параграф 2

1. Данни относно естеството и поддръжката на вагонния парк, в частност с ударения върху стандартите за безопасност.

2. Данни относно квалификацията на отговарящия за безопасността личен състав, както и данни за обучението на личния състав.